

## مَصِيرِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ

<sup>1</sup> أَقُولُ الصَّدَقَ فِي الْمَسِيحِ، لَا أَكْذِبُ، وَصَمِيرِي شَاهِدٌ لِي بِالرُّوحِ الْقُدُسِ،<sup>2</sup> إِنَّ لِي حُزْنَ عَظِيمًا وَوَجَعَ فِي قَلْبِي لَا يَنْقَطِعُ.<sup>3</sup> قَلْبِي كُنْتُ أَوْدُّ لَوْ أَكُونُ أَنَا نَفْسِي مَحْزُومًا مِنَ الْمَسِيحِ لِأَجْلِ إِخْوَتِي، أَنْسَبَائِي حَسَبَ الْجَسَدِ،<sup>4</sup> الَّذِينَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ وَلَهُمُ التَّبَنِّي وَالْمَجْدُ وَالْعَهْدُ وَالِاسْتِزَاعُ وَالْعِبَادَةُ وَالْمَوَاعِيدُ.<sup>5</sup> وَلَهُمُ الْآبَاءُ، وَمِنْهُمْ الْمَسِيحُ حَسَبَ الْجَسَدِ، الْكَائِنُ عَلَى الْكُلِّ، إِلَهًا مُبَارَكًا إِلَى الْأَبَدِ، آمِينَ.

<sup>6</sup> وَلَكِنْ لَيْسَ هَكَذَا حَتَّى إِنَّ كَلِمَةَ اللَّهِ قَدْ سَقَطَتْ، لِأَنَّ لَيْسَ جَمِيعُ الَّذِينَ مِنْ إِسْرَائِيلَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ،<sup>7</sup> وَلَا لَأَنَّهُمْ مِنْ نَسْلِ إِبْرَاهِيمَ هُمْ جَمِيعًا أَوْلَادُ، بَلْ "يَسْخَاقُ يُدْعَى لَكَ نَسْلًا".<sup>8</sup> أَيُّ لَيْسَ أَوْلَادُ الْجَسَدِ هُمْ أَوْلَادُ اللَّهِ، بَلْ أَوْلَادُ الْمَوْعِدِ يُحْسِنُونَ تَسْلًا.<sup>9</sup> لِأَنَّ كَلِمَةَ الْمَوْعِدِ هِيَ هَذِهِ: "أَنَا أَنِي تَخَوُّ هَذَا الْوَقْتُ وَيَكُونُ لِسَارَةِ ابْنٍ".<sup>10</sup> وَلَيْسَ ذَلِكَ فَقَطْ بَلْ رَفَقَهُ أَيْضًا، وَهِيَ حُبْلَى مِنْ وَاحِدٍ، وَهُوَ إِسْحَاقُ أَبُونَا،<sup>11</sup> لِأَنَّهُ، وَهُمَا لَمْ يُولَدَا بَعْدُ وَلَا قَعْلًا خَيْرًا أَوْ شَرًّا لِكَيْ يَتَبَيَّنَ قَضَا اللَّهِ حَسَبَ الْإِخْتِيَارِ، لَيْسَ مِنَ الْأَعْمَالِ بَلْ مِنَ الَّذِي يَدْعُو،<sup>12</sup> قِيلَ لَهَا: "إِنَّ الْكَبِيرَ يُسْتَعْبَدُ لِلصَّغِيرِ"،<sup>13</sup> كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "أَحْبَبْتُ يَعْقُوبَ وَأَبْغَضْتُ عِيسَى".

<sup>14</sup> فَمَاذَا تَقُولُ؟ أَلَعَلَّ عِنْدَ اللَّهِ ظُلْمًا؟ حَاشَا. لِأَنَّهُ يَقُولُ لِمُوسَى: "إِنِّي أَرْحَمُ مَنْ أَرْحَمُ وَأَتَرَاءُفُ عَلَى مَنْ أَتَرَاءُفُ".<sup>16</sup> فَإِذَا لَيْسَ لِمَنْ يَنْشَأُ وَلَا لِمَنْ يَسْعَى بَلْ لِلَّهِ الَّذِي يَرْحَمُ. لِأَنَّهُ يَقُولُ الْكِتَابُ لِفِرْعَوْنَ: "إِنِّي لِهَذَا بَعَيْنِي أَقْمُنُكَ لِكَيْ أَظْهَرَ فِيكَ قُوَّتِي وَلِكَيْ تُبَادِيَ بِأَسْمِي فِي كُلِّ الْأَرْضِ".<sup>18</sup> فَإِذَا هُوَ يَرْحَمُ مَنْ يَنْشَأُ وَيُقَسِّي مَنْ يَنْشَأُ.

## نَامُوسُ بَرِّ الْإِيمَانِ

<sup>19</sup> فَسَتَقُولُ لِي: لِمَاذَا يُلُومُ بَعْدُ، لِأَنَّ مَنْ يُقَاوِمُ مَشِيئَتَهُ؟<sup>20</sup> بَلْ مَنْ أَنْتَ، أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، الَّذِي تُجَاوِبُ اللَّهَ؟ أَلَعَلَّ الْجَنَّةَ تَقُولُ لِجَابِلِهَا: لِمَاذَا صَنَعْتَنِي هَكَذَا؟<sup>21</sup> أَمْ لَيْسَ لِلْخَرَّافِ سُلْطَانٌ عَلَى الطِّينِ أَنْ يَصْنَعَ مِنْ كُتْلَةٍ وَاحِدَةٍ إِنَاءً لِلْكَرَامَةِ وَآخَرَ لِلْهَوَانِ؟<sup>22</sup> فَمَاذَا إِنْ كَانَ اللَّهُ، وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُظْهِرَ غَضَبَهُ وَيُبَيِّنَ قُوَّتَهُ، اخْتَمَلَ بِأَنَاءٍ كَثِيرَةٍ آيَةً غَضَبٍ مُهَيَّأَةٍ لِلْهَلَاكِ،<sup>23</sup> وَلِكَيْ يُبَيِّنَ غَيْبَ مَجْدِهِ عَلَى آيَةِ رَحْمَةٍ قَدْ سَبَقَ فَأَعَدَّهَا لِلْمَجْدِ،<sup>24</sup> الَّتِي أَيْضًا دَعَا تَحْنُ إِلَيْهَا، لَيْسَ مِنَ الْتَهْوُدِ فَقَطْ بَلْ مِنَ الْأُمَمِ أَيْضًا،<sup>25</sup> كَمَا يَقُولُ فِي هُوسَعٍ أَيْضًا: "سَادُّعُو الَّذِي لَيْسَ

## قَوْمِ بَرِّگَزِيدِهِ خُدا

<sup>1</sup> در مسیح راست می‌گویم و دروغ نی و ضمیر من در روح‌القدس مرا شاهد است،<sup>2</sup> که مرا غمی عظیم و در دلم وجع دائمی است.<sup>3</sup> زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان مانند،<sup>4</sup> که ایشان اسرائیلی اند و پسرخواندگی و جلال و عهده و امانت شریعت و عبادت و وعده‌ها از آن ایشان است؛<sup>5</sup> که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالابد، آمین.

<sup>6</sup> ولیکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیلاند، اسرائیلی نیستند،<sup>7</sup> و نه نسل ابراهیم تماماً فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد.<sup>8</sup> یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می‌شوند.<sup>9</sup> زیرا کلام وعده این است که: موافق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری خواهد بود.<sup>10</sup> و نه این فقط، بلکه رفقه نیز چون از یک شخص، یعنی از پدر ما اسحاق حامله شد،<sup>11</sup> زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا برحسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده<sup>12</sup> بدو گفته: شد که بزرگتر کوچکتر را بندگان خواهد نمود.<sup>13</sup> چنانکه مکتوب است: یعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن.<sup>14</sup> پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا!<sup>15</sup> زیرا به موسی می‌گوید: رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.<sup>16</sup> لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.<sup>17</sup> زیرا کتاب به فرعون می‌گوید: برای همین تو را برانگیختم تا قووت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.<sup>18</sup> بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

<sup>19</sup> پس مرا می‌گوئی: دیگر چرا ملامت می‌کند؟ زیرا کیست که با اراده او مقاومت نموده باشد؟<sup>20</sup> نی بلکه تو کیستی، ای انسان، که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که: چرا مرا چنین ساختی؟<sup>21</sup> یا کوزه‌گر اختیار بر گِل ندارد که از یک

شَعْبِي شَعْبِي وَالَّتِي لَيْسَتْ مَحْبُوبَةً مَحْبُوبَةً" <sup>26</sup> "وَيَكُونُ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فِيهِ: لَسْتُ شَعْبِي، أَنَّهُ هُنَاكَ يُدْعَوْنَ أَبْنَاءُ اللَّهِ الْحَيِّ" <sup>27</sup> "وَإِسْعَاءُ يَصْرُخُ مِنْ جِهَةِ إِسْرَائِيلَ: "وَإِنْ كَانَ عَدَدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَرْمِلَ الْبَحْرِ قَالَتِيَّةُ سَتَخْلَصُ" <sup>28</sup> "لَأَنَّهُ مُتَمِّمٌ أَمْرٌ وَقَاضٍ يَا إِلَهِي، لِأَنَّ الرَّبَّ يَصْنَعُ أَمْرًا مَقْضِيًّا بِهِ عَلَى الْأَرْضِ" <sup>29</sup> "وَكَمَا سَبَقَ إِسْعَاءُ فَقَالَ: "لَوْلَا أَنَّ رَبَّ الْجُنُودِ أَبْقَى لَنَا نَسْلًا لَصِرْنَا مِثْلَ سَدُومَ وَسَابَهْنَا عَمُورَةَ".

<sup>30</sup> "فَمَاذَا يَقُولُ؟ إِنَّ الْأَمَمَ الَّذِي لَمْ يَسْعُوا فِي أَثَرِ الْبِرِّ أَدْرَكُوا الْبِرَّ، الْبِرُّ الَّذِي بِالْإِيمَانِ، <sup>31</sup> وَلَكِنَّ إِسْرَائِيلَ، وَهُوَ يَسْعَى فِي أَثَرِ تَامُوسِ الْبِرِّ، لَمْ يُدْرِكْ تَامُوسَ الْبِرِّ. لِمَاذَا؟ لِأَنَّهُ فَعَلَ ذَلِكَ لَيْسَ بِالْإِيمَانِ بَلْ كَأَنَّهُ بِأَعْمَالِ التَّامُوسِ، فَإِنَّهُمْ اضْطَدُّوا بِخَجَرِ الصَّدَمَةِ <sup>33</sup> كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "هَا أَنَا أَصْعُ فِي صِهْيَوْنَ حَجَرَ صَدَمَةٍ وَصَخْرَةَ عَثْرَةٍ، وَكُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ لَا يُجْزَى".

خمیره طرفی عزیز و طرفی ذلیل بسازد؟ <sup>22</sup> و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمل گردید، <sup>23</sup> و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود، <sup>24</sup> و آنها را نیز دعوت فرمود، یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امت‌ها نیز. <sup>25</sup> چنانکه در هوشع هم می‌گوید: آنانی را که قوم من نبودند، قوم خود خواهیم خواند و او را که دوست نداشتیم محبوبه خود. <sup>26</sup> و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم من نیستید، در آنجا پسران خدای حیی خوانده خواهند شد. <sup>27</sup> و اشعیا نیز در حق اسرائیل ندا می‌کند که: هرچند عدد بنی‌اسرائیل مانند ریگ دریا باشد، لکن بقیه نجات خواهند یافت: <sup>28</sup> زیرا خداوند کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بر زمین به عمل خواهد آورد. <sup>29</sup> و چنانکه اشعیا پیش‌آخبار نمود که: اگر رب‌الجنود برای ما نسلی نمی‌گذارد، هرآینه مثل سدوم می‌شدیم و مانند عَمُورَه می‌گشتیم.

### عدالت توسط ایمان

<sup>30</sup> پس چه گوییم؟ امت‌هایی که در بی عدالت رفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است. <sup>31</sup> لکن اسرائیل که در پی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت عدالت نرسیدند. <sup>32</sup> از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ مصادم لغزش خوردند. <sup>33</sup> چنانکه مکتوب است که: اینک، در صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نهم و هر که بر او ایمان آورد، خجل نخواهد گردید.